

עד דלא ידע

אמר רבא: מיחייב איניש לבסומי בפוריא [חייב אדם להשתכר בפורים] עד שלא ידע להבדיל בין ארור המן לברוך מרדכי, כלומר, שיהא שיכור ביותר. ומסופר: רבה ור' זירא עשו סעודת פורים ביחד, השתכרו, קם רבה ושחט את ר' זירא. למחר כשהתפקח וראה מה עשה, ביקש עליו רחמים והחייהו. לאחר שנה אמר רבה לר' זירא: בוא ונעשה שוב סעודת פורים ביחד. אמר לו: איני רוצה, וזאת לאור אירועי השנה שעברה. ואף שבסופו של דבר אכן קמתי לתחייה, מכל מקום הרי לא בכל שעה ושעה מתרחש נס וחושש אני שמא מה שאירע בפורים שעבר יתרחש שוב וללא תקנה. מסכת מגילה דף ז עם תרגום שטיינלץ

א. מה היחס שבין הקהילה ההלכתית לרבה. הפותחת את הקטע, איספור שא לא אחרינו?

ה. על פי המכתב, מה המסקנה שעולה מהמקור הזה היחס להשתכרות בפורים?

ה. פורים הוא חג שמאפשר לך להתחנך את האלוות ולהזיז קצת את האלוות המתוך והאסור. מה המסר שעולה מהסיפור הזה היחס לכך?

שני יסודות / זלדה

הלהבה אומרת לברוש
כאשר אני רואה
כמה אתה שאנן
כמה עוטה גאון
משהו בתוכי משתולל
איך אפשר לעבור את החיים
הנוראים האלה
בלי שמץ של טירוף
בלי שמץ של רוחניות
בלי שמץ של דמיון
בלי שמץ של חירות
בגאווה עתיקה וקודרת
לו יכולתי הייתי שורפת
את הממסד
ששמו תקופות השנה
ואת התלות הארורה שלך
באדמה, באוויר, בשמש,
במטר ובטל

השאלות וההרש יבוליים
אתאר סוסי אנשים שונים.
אך הם הם יבוליים להטא
מאביינים שונים
המתקיימים האנו.
מה אתם יותר - הרוש
או שלהבת?
פורים מאפשר לך להיות
קצת יותר שלהבות. נסו
להסיר את הצורך
האנושי ללון היום שכזה.

עוד נמצא בתשובה שכתב רבינו טוביה בשם ריב"א, שכל מאכל שחוטפין הבחורים משום שמחת פורים, אפילו שלא ברשות, משעת מקרא מגילה עד סוף סעודת פורים, שהם שני לילות ויום אחד, אין בהם משום גזל, ואין להזמין לבית דין על ככה, ובלבד שלא יעשו שלא כהוגן על פי טובי העיר. עד כאן לשונו...
הרי שכתב שבזמן הנזכר [=פורים] אין בו משום גזל, אבל קודם לכן וכן אחר כך, יש בו משום גזל, ועובר על לא תגזול. מכל מקום, בזמנו, משום שמחת פורים, לא איקרי גזל, כיון שאינו עושה על מנת לגזול ולהרוויח אלא משום שמחת פורים.
(שו"ת מהר"י מינץ, סימן טו)

מבוע אפעתכם מאכשר מהר"י מינץ לעבור על איסורי גזל
השם שמחת הפורים?

מה ההשיון העומד ביסוד העמדה הזו? מה הוא המקש
לאכשר?

מה אפעתכם על עמדה זו? מתי היא תהיה נכונה הענייכם
ומתי היא כבר תעבור את גבולות הטעם הטובה?

אסוף: לקראת חג הפורים הקרה וגא. חשבו על מרחמים שונים של שהירת מוסכמות ומתחת גאולות.

א. חשבו על מקרים שהם אפעתכם מתחת גאולות הייתה הריאה וטובה.

ה. חשבו על מקרים שהם אפעתכם המעשים כבר אינם ראויים והם מעבר לגאולות הטעם הטובה.

ה. נסו לקבוע כמה זלזים מרכזיים שיכולים להשיג מיכן עוהר קו הגאול.